

עפ"ת 67454/12/21 - חיים תורג'מן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 67454-12-21 תורג'מן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 52151492536

כבוד השופט עמית יורם צלקובניק	בפני
חיים תורג'מן	מערער
	נגד
מדינת ישראל	משיבה
	מערער על ידי ב"כ עו"ד ניר שלום
	המשיבה על ידי ב"כ עו"ד יאנה מנסור

פסק דין

ערעור כנגד החלטה שניתנה בהמש 13585-11-21 (כב' השופטת כהן) ביום 29.12.21 לפיה נדחתה בקשתו של המערער מיום 29.11.21 להארכת מועד להישפט בגין עבירה של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים בבטחה חצית מעבר חציה, בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, בעת שהמערער נהג ברכבו ביום 7.1.2021.

על פי הודעת תשלום הקנס שנמסרה למערער על ידי שוטר היה אמור המערער להגיש בקשה להישפט או לשלם את הקנס עד יום 8.6.21. המערער טען כי פנה טלפונית למשטרת ישראל - מפנ"א בשל כך שסניפי הדואר עבדו במתכונת מצומצמת על רקע ימי הסגר, ונאמר לו כי יוכל לשלוח את הבקשה להישפט בדואר רגיל, וכך עשה; לאחר זמן, סמוך לפני הגשת הבקשה לבית משפט קמא, כאשר ביקש לשלם עבור דוח אחר במרכז לגביית קנסות, התברר למערער, נוכח קיומה של דרישת חוב "פתוחה" בגין הדוח דנא, כי בקשתו להישפט לא הגיעה למשטרת ישראל. לטענת המערער יש להתחשב בו, ולאפשר לו להישפט בגין העבירה, גם נוכח כך שפרנסתו בנהיגה.

בהחלטת בית משפט קמא נקבע כי המערער לא הציג כל אסמכתא לפנייתו למפנ"א, ולא ברור מדוע נמנע משליחת הבקשה בדואר רשום או בדרך מקוונת. עוד צוין בהחלטה כי המבקש לא העלה כל טענה לגופה של עבירה.

בהודעת הערעור צוין כי המערער לא צירף אומנם כל אסמכתא לשליחת הבקשה, ובשל כך פנה לקבלת ייעוץ משפטי כדי להסדיר ענייניו. המערער הוא אדם מבוגר שמקצועו בנהיגת רכב משא, ואינו בקי בשליחת בקשות באמצעות האינטרנט. עוד צוין כי במקרים שונים התחשבו בתי משפט באילוצי תקופת הקורונה לצורך מתן הארכת מועד להישפט.

ב"כ המשיבה טענה כי אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא, וכי לחובת המערער עשרות הרשעות תעבורה קודמות. עוד צוין כי בירורה העלה כי לא היו באותה תקופה כל הגבלות על סדרי הדואר.

עמוד 1

אין מקום לקבלת הערעור.

על פי הוראת סעיף 229 (א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982 יודיע הנהג, מקבל הדוח, "תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה". על פי תקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 יש לשלוח את הבקשה בדואר רשום תוך המועד שנקבע לתשלום הקנס והקבלה על משלוח ההודעה בדואר רשום תהיה ראייה לתאריך המשלוח. (תקנה 42-טופס 8א). המערער לא שלח את הבקשה בדואר רשום, ואף לא טרח למרות אי מילוי התקנה, לשמור ברשותו כל ראייה אחרת לנסיבות משלוח הבקשה בדואר "רגיל" למשטרת ישראל, ומשכך לא הרים את הנטל להצביע על עצם שליחת הבקשה או על מועד שליחתה. הטענה הנוגעת לאילוצי תקופת הקורונה, נטענה באופן כללי, אף זאת ללא כל ראייה תומכת בדבר המניעה לשלוח את הבקשה באמצעות סניף הדואר, ואציין בעניין זה, כי תקופת הסגר הסתיימה בחודש פברואר 21 כארבעה חדשים לפני המועד האחרון שניתן למערער להגשת הבקשה להישפט על פי הודעת תשלום הקנס, וחזקה על המערער שהינו נהג מקצועי, בעל ותק, שהסדרי הגשת הבקשה לא היו זרים לו.

המערער אינו מעלה כל טענה לגופה של עבירה, לבד מהכחשה כללית, ואין די בכך כדי לשמש בסיס לקביעה כי מתקיים חשש לעיוות דין.

בנסיבות אלה, נדחה הערעור.

ניתן היום, י"א אדר א' תשפ"ב, 12 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.